

[Elisabeth Bruun Olesen]

følgende stærkt svingende beskæftigelse? Vi er jo i den situation, at mange faktisk er søgt væk fra byggefagene, da der var arbejdsløshed. Man er søgt ind i andre fag med en mere stabil beskæftigelse og en deraf følgende mere stabil økonomi. Men så længe man bruger området på den måde, tror jeg ikke, man kan undgå de svingninger.

Det er ikke første gang, der køres sådan en kampagne. I 1979 kørte Dansk Arbejdsgiverforening en kampagne imod det, der dengang hed paradoksproblemet. På det tidspunkt var der 190.000 arbejdsløse, og Dansk Arbejdsgiverforening kunne på det tidspunkt opvise 5.000 ledige job. Og hvad førte det så til? Hvad blev det brugt til? Dengang førte det faktisk til, at socialdemokratiet strammede dagpengereglerne: rådighedsbegrebet blev strammet, og kontrollen med de arbejdsløse blev skærpet for at komme et såkaldt misbrug af dagpengene til livs. Den socialdemokratiske arbejderbevægelse afviste Dansk Arbejdsgiverforenings krav om nedsættelse af dagpengene for at komme paradoksproblemet til livs. Men LO anerkendte, at der var en sammenhæng mellem dagpengeniveauet og incitamentet til at tage arbejde, som det hed. Det er VS uenig i.

Men hvad skal kampagnen nu føre frem til? Nu har den borgerlige regering jo magten og kan for så vidt gøre med dagpengene, hvad den lyster, og har også allerede gjort det. Men det er selvfølgelig altid en ekstra fjer i hatten at kunne begrunde eventuelle stramninger eller andre ting med, at der er paradoksproblemer, hvilket så kan bevise, at de arbejdsløse i virkeligheden ikke gider arbejde.

Det kan også handle om, at man vil skaffe arbejdsgiverne større indflydelse på de faglige uddannelser, og her er der selvfølgelig en modsætning mellem arbejdsgivernes specielle behov i den givne situation og arbejdstagernes mere brede interesser i en bred uddannelse.

Heldigvis er SiD og KAD kommet med en modrapport. Det synes jeg de skal have mange tak for. Rapporten gennemhuller, at der skulle være et problem, og vi mangler regeringens kommentarer til, hvad der skulle være i vejen med SiDs og KADs rapport. Rapporten viser, at der til trods for den større efterspørgsel efter arbejdskraft ikke har været anmeldt flere ledige job til arbejdsformidlingen, og rapporten dokumenterer med ar-

bejdsgivernes egne tal, at det til trods for de påståede arbejdskraftproblemer kun er 20 pct. af Dansk Arbejdsgiverforenings medlemsvirksomheder, som har fundet det umagen værd at kontakte arbejdsformidlingen om deres arbejdskraftproblemer.

Mangelen på arbejdskraft i en given situation skyldes i øvrigt alt for ofte en utrolig dårlig planlægning i det enkelte firma. Moderne ledertyper, der lige er kommet ud fra handelshøjskolen, kan skabe akutte problemer i enhver virksomhed.

Der er f.eks. lige sket fyringer på Ålborg Værft, det ved vi alle sammen. De fyrede aftrådte selvfølgelig i henhold til deres opsigelsesvarsel og fandt lykkeligvis andet arbejde i Ålborg, i alle tilfælde nogle af faggrupperne. F.eks. er der ikke ret mange arbejdsløse elektrikere og malere i Ålborg lige her og nu. Hvad sker der så nogle uger efter, at folkene er blevet fyret fra Ålborg Værft? Ja, der sker såmænd det, at ledelsen tigger og beder – eller beordrer – dem, der endnu er i arbejde, om overarbejde flere lørdage og søndage i træk. Det vil sige, at nu står værftet i den situation, at af visse typer arbejdskraft har de for få. De har fyret for mange, dvs. cost-benefit-analyserne slog ikke til i det daglige praktiske arbejde. Måske skulle arbejdsgiverne også til at tænke sig noget mere om.

Vi har netop fået den nyeste arbejdsløshedsstatistik. Jeg vil ikke gentage alle tallene, for vi har været meget inde på dem. Hr. Estrup siger, at den givne arbejdsløshed i en bestemt situation ikke modsiger, at der kan være paradoksproblemer, og det vil jeg egentlig godt give hr. Estrup ret i. Men jeg vil så spørge: ville det så ikke være ulige mere interessant at få en analyse af forskellen mellem kvalifikationer hos de mennesker, som er arbejdsløse, og de krav om kvalifikationer, som arbejdsgiverne stiller?

Et eller andet er der da i vejen. Nærings- og nydelsesmiddelindustrien har 9,2 pct. arbejdsløse; det vil sige, at næsten hver tiende fra det forbund er arbejdsløs, og arbejdsgiverne inden for samme industri kan åbenbart ikke bruge hvert tiende menneske inden for det fag; så må der da være et eller andet i vejen. Er det så hvert tiende menneske inden for nærings- og nydelsesmiddelindustrien, der ikke duer, eller er det arbejdsgiverne, der slet ikke har det reelle problem, eller hvad handler det om? Det spørgsmål får man i